

Πολλοί τοῦ ἴγνηκαν μετὰ
 κί ἔτο μεγάλη ζίστη,
 καὶ δούτερος φουσανάλας,
 ὁ Μπούτουας τούτῳσι,

προσῆλθε ὅταν Διδάσκαλον μὲ δούθουον ψυχήν,
 καὶ μὲ τῆς φουσανάλας του κί ἔμεινος τῆν πευχήν
 ἰσπύγγιζε τοῦ γέροντος τὸν παγερὸν ἰσάτην,
 καὶ πάντας τὸν ἀίριζαν οἱ φέροντες τὰ πρῶτα.

Προσῆλθεν οὖν καὶ πᾶς πιστός, κραμαντάλας κί ἄγκμας,
 προσῆλθε καὶ Χρηστόπουλος, τούσι κλην Ἀσημάκης,
 καὶ λίγει πρὸς Θεόδωρον ἐκἀγῶ, Διδάσκαλί μου,
 καὶ γίγα τοῦ πολίμου,

μὲ σὶ θὰ γίνω μοναχὸς καὶ Καλογεροπαῖδι,
 λίγει Θεόδωρος αὐτός:

ἂν πρὸς στιγμήν οἱ παραιτῶ,
 πλὴν μὴν ἀφῆσας τὰ σεπτά τῆς Ὀλυμπίας ἔδη,
 καὶ τούτο μόνον ἰνδομῶ

πῶς ἴσαι πάντα μετ' ἑμοῦ
 κί ἐν τῇ Βουλῇ
 καὶ ἔτο καλλί,
 κί ἰξ ὄλων σὶ ὅτῃν μνήμην μου θὰ φέρω πρῶτα πρῶτα
 κᾶν φαρδομάνικα φορῶ, κᾶν μαυρὴν ρειγιγῶτα. »

Ἔπει καὶ ἔκαθαίρουσε κί ἔβγαλε τὸ κανδύλι του
 κί ἔιχαν καθῶ τὰ χαλίη του.

Δεύτερον Εὐαγγέλιον βαρὺ τοῦ Ρήγα καὶ Σωτήρος Θεοδώρου.

Ἔπειν ὁ Κορδονάραγας μὲ κόμπου νικητοῦ
 ὅτους μαθητὰς αὐτοῦ:

« Λίγουν πῶς ὁ Μάκ-Κινλιεὺ τῶν Ἀμερικανῶν
 δὲν θέλει τὸ παράπαν
 μηδὲ ν' ἀκούσῃ πόλεμον μετὰ τὸν Ἰσπανῶν,
 ποῦ τοῦ πατοῦν τὴν κάπαν. »

Καὶ λίγουν τελευταίον
 πῶς τούτο τὸν ταρᾶττι,
 κί ἔσαι τεταρταίον
 κί ἔσαι ὅτο κρεβάτι.

Λίγουν γὰρ τὸν Μάκ Κινλιεὺ τὸν κουνετῆ, τὸν βλάκα,
 πῶς τρέμει τὰς εὐθύνας,
 οὐδ' ἠμοῖζει παντελῶς μ' ἑμὶ τὸν Σακαράκα,
 ποῦ λάμπω ὅτῃς Ἀθήνας.

« Τὸν πόλεμόν μου τὸν κλεινὸν ἰνδομηθῆτα πέρας,
 σὲν εἰδ' ἄγροι πῶς ἔμειναν τῆς πάλαι δέξῃς χέρσοι,
 χωρὶς σὲν τὸν Μάκ-Κινλιεὺ νὰ φοβηθῶ καθόλου
 ἔσιπᾶσῃ, τὸ ἔροντζα, κί ἔσαι κατὰ διαβόλου. »

« Μ' ὄλιγα φορομῶλαρα τὸ φρόνημ' ἀνεπείρωσα
 τῆς Δύσεως κί ἤμῃν,
 καὶ ἔιρος αἰματέβρεκτον καὶ πάλιν ἀφίρωσα
 ὅτου γένους τὸν βαμῶν. »

« Κί' ἀφοῦ κατακραίνωσα διὰ μαχῶν ἀράτων
 τὸ Τουρκο-Καλιφάτον,
 ἰσπύθη τριαντάφυλλον ροῖζὸν νὰ φορίσω
 ὅτο φλογερὸν μου σῆθος, »

καὶ μ' εἶδε ροδοστόλιστον τῆς στρόγγας τὸ Κογκρίσο
 κί ὄλον τὸ χᾶκαον πλῆθος.

« Κί' ἔτραχαν πρόσφυγες γυμνοὶ λιμῶνταντες ἐν πείνας
 ἐν μέσῳ τῶν ἐρήδων,
 κί ὅταν ἰθρήνουν γαρῶδες κί ἰγύρευαν εὐθύνας
 τοὺς ἰδαίχνα τὸ ρόλον. »

« Τρέμουν τὸν Ἄρην Ἰσπανοὶ, τρέμουν κί Ἀμερικᾶνοὶ!
 καὶ τούτουμερος τοὺς πᾶναι,
 καὶ γίνονται τὰ μούτρα των σὲν κίτρο καὶ σὲν φράκα
 καὶ ὅτῃς δουλειὰς των βαζουσι διαιτητῆ τὸν Πάππα. »

« Προτρέχουν ὅτου Βατικανοῦ τὸ πρῶτο φαρδομάνικο
 μ' αὐτὰ καταβασιμῖνα,
 καὶ δὲν ῥωποῦν ἰμῖνα
 νὰ τοὺς σκαρώσω πόλεμον ὅς ποῦ νὰ ποῦν λουκαῖμο. »

« Οἰκτεῖρατε τοὺς Ἰσπανοὺς, καθὸς καὶ τὴν Ἀμερικήν,
 δὴ κράτη χαομῖνικα,
 κρῖμα καὶ ὅτῃν Μάκ-Κινλιεὺ, κρῖμα καὶ ὅτῃν Σαγᾶστα,
 δὲν ἴσαι Θεοδώρακδες, μηδὲ γιγάντων πᾶστα,
 ποῦ νὰ μὴ ἔχουν συλλογὴ καὶ γὰρ πόλιμους ἴνομα
 καὶ νὰ κρατοῦν ὡσὲν κί ἔμειν τὸ Πάππ' ἀπὸ τὰ γένημα. »

« Νᾶχα κί ἰγῶ δολλᾶρια σὲν τοὺς Ἀμερικᾶνοὺς
 τότε θὰ ἔλιπατε κακὸ μὲς ὅτῃς ἰσοτερᾶνοὺς,
 νᾶχα κί ἰγῶ δολλᾶρια σὲν τὸν Ἀμερικᾶνο
 θέλαγα σ' ἄλλους τότε
 ὅσο μπορεῖται πρῶτα,
 κί ἔθελα τῆς κολλήσας σας ντακούλια νὰ τῆς κάνω. »

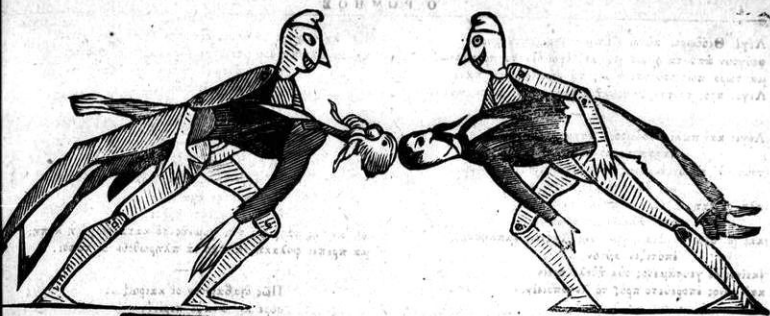
« Ἐγὼ καὶ τρέρω καὶ κτυπῶ μὲ κᾶσσαις ἀδαμᾶεις,
 κί ἔμεινος ὁ Μάκ-Κινλιεὺ, κί αὐτὸς ὁ κουνεῖς,
 ποῦ λίγουν ὅτῃς δολλᾶρια πῶς ἴσαι βουτημῖνος,
 δὲν ἔχει μῆτα τὸ μισὸ τοῦ Θεοδώρακ μῖνος,
 ὁ δ' Ἄρην ἀνεπείρωτος τοῦ φαίνετα δύσχεῖρα,
 ποῦ νᾶμου σὲν καὶ τούτον
 μὲ τὸν μυθῶδη πλούτον,
 θᾶχα πιαστῆ καὶ μὲ τὰ δὴ τῶν πόσμων ἡμεραῖα. »

« Νᾶχα κί ἰγῶ τῶν Ἰσπανῶν τορκαντέρους γαῖρους,
 ποῦ πολεμοῦν μὲ ταῦρους,
 νᾶχα τριγύρω μαχητὰς Ἰσπανικῆς ἀρούρης,
 τῆς Σαργῶσας τὰ βουνα καὶ τῆς Ἐστραμαδούρης,
 νᾶχα κί ἰπῆταες προγούνοὺς γεμᾶτους μὲ ρομᾶντζο,
 Γομῆ-Δι-Σίλδα, Ροῦβ-βλάς, Ἐρᾶνη, Δόνε-Σέλλα,
 πρὸ πάντων τὸν Μαγκῆσιο Κισῶτο καὶ τὸν Σάντζο,
 αὐτοστιγμῆ καὶ σῆμερα βαρούσα μῖσα σ' ἄλα. »

Ἔπειν αὐτὰ, κί οἱ μαθηταί,
 νᾶσι τῆς ἡμῆς μαχηταί,
 ἔφατσαν τὸν Μάκ-Κινλιεὺ καθὸς καὶ τὸν Σαγᾶστα
 κί ἔειπαν πρὸς τὸν Διδάσκαλον ἐσᾶν, εὐοὶ καὶ μᾶστα. »

Τὸ τρίτον Εὐαγγέλιον ἀκούσωμεν καὶ χεῖρας καὶ παιδᾶνας ἀνακρούσωμεν.

Ἐσείνω τότε τῷ καιρῷ,
 τῷ κατὰ πάντα πονηρῷ,
 ποῦ λόγους ἤκουε στρυφνοὺς ἀπὸ τοὺς διαπύρους
 καὶ πούρους πατριώτας,

Τὸ ξόλινο ζευγέρι, ποὺ θέλει τὸν καυγῆ,
τσουγκρίζει δὴ κεφάλια γιὰ Πασχαλῆς αὐτά.

ἰγίρους συναλέμβανον χαλοῦς καὶ κρονολήρους
ὡς Βρούτους συναμώτας,
θεόδωρος ὁ Κορδονᾶς μὴ τὸ μακρὸ τὸ σκίλος,
πολιτικὸς Ἀρνίλος,
ὡς Ἀποστόλους τῶν κ' αὐτὸς μὴ πρόπον συνεκάλει
κ' αὐτὰ τοὺς παρτάλει.

ἰκρόν θὰ μείνω μὲθ' ὑμῶν, οὐκ ὄψασθε δ' ἀπάρτι
τὸν γέρο τὸν ἐντάρτη.
Ἰψὸν κρανίον φωτεινόν,
ἀπύργου μὴ δὲ πάλιν
εἰς τὸ πεδίον τὸ κλεινόν
πρὸς τρομαισίχων πάλιν.

ἰκίνοι ταῦτα λέγοντες ἠπὸρσαν πολλοὶ
τὸ πεδίον τὸ κλεινόν τί τάχα νὰ δηλοῖ;
πάντες ὑπετραύλισαν πῶς κατὶ μαγειρεύεται,
καὶ τινες ἐκ τῶν πρώτων
ἀλλήλους διεπρώτων
ἐν τῇ ἰνῶσὶ τῆν Καρκαλοῦ; μὴ πρὸς ἐκεί πορεύεται;

ἰθεόδωρος αὐτοῖς: εὐλόγῳ πρὸς γυνῶν ὄλων
ἐστίμερον ματῖρχομαι πολιτικῆν συμβόλων,
κ' οὐδεὶς μὴν ἱρωτῆ
τὸ τί δηλοῦν αὐτά.

Καὶ τώρα μὴ τὸν κάλυκα
τοῦ ρόδου στολισθῆτε,
ταῦτα δ' ὑμῖν λελάθηκα
νὰ μὴ σκανδαλισθῆτε.

ἰκός καὶ νῦν θ' ἀκούσατε τῶν καθηγώρων λόγους
ἀποκρυβέντους ἡμᾶς ὡς ἀποσυναγώγους,
ἐν εἰς καὶ πάλιν ἄρτιον τηρήσατε τὸ κόμμα
πολιτικῆν σάν τῆς φωτῆς τὸ χρῶμα.

ἰαὐτὰ, κ' ὁ χεῖμαρρος τῆς λιγυρῆς παρτάτας
θε μὴ τοὺς μαθητὰς καὶ μὴ τοὺς στρατηλάτας,
πᾶσαι πρὸς τῆς Ἀρχῆς τὸν ἔπρανθέντα χεῖμαρρον,
καὶ τοὺς ξαναλιμαρῆ κ' ἐκείνους τὸν ἔλιμαρρον.

Τέταρτον εὐαγγέλιον βραχὺ, ποὺ πᾶσα θυνορᾶσεται τυχά.

Ἐκίνοις τότε τοὺς καιροῦς,
ποῦ τὰ βουὰ τῆς Ζαχλωροῦ
ἀνίθισαν οἱ Βασιλεῖς
μετὰ τὴν λήξιν τῆς Βουλῆς,
παραλαβόντες μαρκοὶ τῶν πρώτων Βουλευτῶν
τὸν ἦρα τῆς Καρκαλοῦς, Θεόδωρον τὸν γαῖρον,
τὴν ρειδιγόταν τὴν φαῖν ἐξίδουσαν αὐτόν,
χιτῶνα δ' ὀλοπόρρωον τοῦ ῥόρακα καὶ λαύρον.

Πλὴν μὴ κατάνουξιν πολλῆν
ἐστὴν σιδασκίμιν κεραλῆν
καὶ σκούρον περιέβισαν παραξέθωραμμένον
οἱ φύλακες τῆς στάνης,
καὶ κάλαμον ἐνίθισαν ἐστὴν δεξιᾶν βαμμένον
δι' ἱερῆρας μελάνης.

Καὶ περιέβισαν αὐτόν μὴ ξόλινο σουγῆ
κ' ἔβασαν τῆς μπαρκαπῆταις του μὴ τῆς Λαμπερῆς μπουγῆ,
κ' ἰνώπιον ἐκίνοι
τοῦ γέρο τοῦ κοκκίνο
γονυπετῆς ἀνίκαρῆ τῆς στρουγγῆς τὸ ρουσάτο:
εἰπασα πνοὴ τὸν ἱερῆρον Στρατάρχην ἀνισάτω.

Πέμπτον καὶ τελευταῖον, ποὺ φέρει τεταρταῖον.

Ἐκίνοις τότε τοὺς καιροῦς,
τοὺς εὐτυχῆς καὶ χαλωροῦς,
ὁποῦ τὸ λευκοκίτρινον ἔσφιγγα χαμομήλι
Νιρβάνης ἐπιγίλου,
καὶ περὶ παιδῶν ἀγωγῆς ὁ Βασιλεὺς ὄμιλει
ἐστὸν Δημαρχον Ἀλιγίου,
ἐξῆλθεν ὁ Θεόδωρος μὴ πορφυροῖν ἱμάτιον
κ' ἔφερε βόλταις μοναχῆς εἰς ἱερῆρον δωμάτιον.

Προσῆλθεν οὖν κ' ὁ Φαουλῆς
ἀπὸ τῆς φώσεως τῆς καθῆρας
ραῖων τὸν Μπαρμπα τῆς Βουλῆς
μὴ κικαρῶνας ἱερῆρας.